

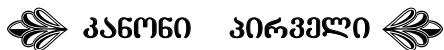
1. ფსალმუნის პირველი, ალელუა

¹ ნეტარ არს კაცი, რომელი არა მივიდა ზრახვასა უღმრთოთასა და გზასა ცოდვილთასა არა დადგა და საჯდომელსა უმჯულოთასა არა დაჯდა, ² არამედ მჯუღსა უფლისასა არს ნებაჲ მისი და მჯუღსა მისსა ზრახავნ იგი დღე და ღამე. ³ და იყოს იგი, ვითარცა ხე, დანერგული თანაწარსადინელსა წყალთასა, რომელმან გამოსცის ნაყოფი მისი ჟამსა თვისსა და ფურცელნი მისნი არა დასცვენ, და ყოველივე, რაჲცა ყოს, წარემართოს მას. ⁴ არა ესრე უღმრთონი, არა ესრე, არამედ ვითარცა მტუერი, რომელ აგავის ქარმან პირისაგან ქუეყანისა.

1. ფსალმუნის უმცირესი, ტუნიკა

¹ ნიქორი რისი იქნა, მამოთა რისი შიორზე ნიქორისა აქიმითათარსა ზე უნისა ნაწიროთარსა რისი ზეზეზე ზე სიჯუღთარსა აყუჯუჯათარსა რისი ზეზეზე, ² ტიხეზე ყუჯუჯთარსა აყუჯუჯთარსა რისი ნიქორი შისი ზე ყუჯუჯთარსა შისისა ნიქორისა იქი შიორ ზე იქი. ³ ზე იქი იქი, იქორისა ქი, ზენიქორისა თარსორისა ზენიქორისა იქორისა, მამოთარსა უნისარსა ნიქორი შისი იქისა თარსა ზე იქორისა შისი რისი ზენიქორისა, ზე იქორისა, იქორისა, იქორისა, იქორისა შისი. ⁴ ტიხე იქორი აქიმითარსა, რისი იქორი, რისიზე იქორისა იქორისა, მამოთა რისი იქორისა იქორისა იქორისა.

1. ფსალმუნის* პირველი, ალილუა

¹ ნეტარია კაცი, რომელიც არ დადის უღმრთოთა სათათბიროში, არ დას ცოდვილთა გზაზე, არ ზის უსჯულოთა სავარძელზე; ² არამედ უფლის სჯულშია მისი ნება, და მის სჯულზე ფიქრობს იგი დღე და ღამე. ³ და იქნება იგი წყალთა ნაკადებთან დანერგილ ხესავით, რომელიც თავის დროზე გამოსცემს ნაყოფს და ფოთლები არა სცვივა; და ყველაფერი, რასაც მოიმოქმედებს, წარმატებული იქნება. ⁴ ასე არ იქნებიან უღმრთონი, არა ასე, არამედ მტვერივით, რომელსაც აღგვის ქარი მიწის პირისგან.

⁵ ამისთვის არა აღდგენ უღმრთონი სასჯელსა, არცა ცოდვილნი ზრახვასა მართალთასა; ⁶ რამეთუ უწყის უფალმან გზად მართალთად და გზად უღმრთოთად წარწყმდეს.

2. ფსალმუნი დავითისი, ზედაწარუწერელი ებრაელთა შორის

¹ რად აღიდრნეს წარმართნი და ერმან იზრახა ცული? ² შეითქუნეს მეფენი ქუეყანისანი და მთავარნი შეკრბეს ერთად უფლისათჳს და ცხებულისა მისისათჳს. ³ განვხეთქნეთ აპაუნნი მათნი და განვაგლოთ ჩუენგან უღელი მათი. ⁴ რომელი დამკვდრებულ არს ცათა შინა, ეცინოდის მათ და უფალმან შეურაცხევნეს იგინი. ⁵ მაშინ იტყოდის მათდა მიმართ რისხვითა მისითა და

⁵ ობჳსთჳს რთრ რთზჳჳს აჳთშთთთთს სრსჯჳთს, რთლრ ლაზჳრთთთს რთრლჳრთს პრთთრთთრთს; ⁶ თრშჳთთ აჳრთს აჳრთთშრნ ჳრთ პრთთრთთრთ ჳრ ჳრთ აჳთშთთთთრთ რრთრთშჳს.

2. פִּסְלֵי־וְעֵבֶר וְעֵבֶר, בְּיַד־כְּתִיבֵי־יִשְׂרָאֵל וְעֵבֶר וְעֵבֶר וְעֵבֶר

¹ თრზ რთრთთთრთს რრთშრთთთრთ ჳრ რთშრნ რრთრლრ ლაზჳრ? ² ჳრთრთაჳრთს ჳრჳრთს რაჳრჳრთრთრთრთ ჳრ შთრრრთრთს ყრრრრრრთს რთთრზ აჳრთრთრთს ჳრ ლლჳრთრთრთს პრთრთრთს. ³ ლრრრლჳრთრთრთ რრრლჳრთს პრთრთრთ ჳრ ჳრრრრრრრთთ ლაჳრრრრრთს აჳრთრთრთ პრთრთ. ⁴ თრშჳრთ ჳრშჳლჳრთჳრთჳრთ რრთს ლრთრ ყრრრ, რლრრრრრთს პრთ ჳრ აჳრთთშრნ ყრრრრრრლლ-ჳრრრრრთს რრრრთ. ⁵ პრყრნ რლჳრზრთს პრთშრ პრშრთთ რრსლჳრთრთ პრთრთ ჳრ

⁵ ამიტომ ვერ წამოიძარებებიან უღმრთონი სამსჯავროში, და ვერც ცოდვილნი მართალთა სათათბიროში, ⁶ რადგან უწყის უფალმა მართალთა გზა, უღმრთოთა გზა კი წარწყმდება.

2. დავითის* ფსალმუნი, უსათაურო ებრაელთა შორის

¹ რატომ ამბობდნენ წარმართნი და ერებმა* განიზრახეს ფუჭი*? ² შეითქვენ ქვეყნიერების მეფენი და შეიკრიბნენ მთავარნი უფლისა და მისი ცხებულის* წინააღმდეგ. ³ „გავწყვეტთ მათ აპეურებს* და გადავაგდებთ მათ უღელს!“ ⁴ ცათა შინა დამკვიდრებული დასცინებს მათ და უფალი შეურაცხყოფს მათ; ⁵ მაშინ რისხვით ეტყვის მათ და

3. ფსალმუნი დავითისი, რაჟამს ივლტოდა იგი პირისაგან აბესალომისა, ძისა თჳსისა

¹ უფალო, რად განმრავლდეს მაჭირვებელნი ჩემნი? და მრავალნი აღდგეს ჩემ ზედა. ² მრავალთა ჰრქჳან სულსა ჩემსა: არა არს ცხორებაჲ მისი ღმრთისა მიერ მისისა.⁷ ³ ხოლო შენ, უფალო, მწე ჩემდა ხარ, დიდებაჲ ჩემდა და ასამაღლებელ თავისა ჩემისა. ⁴ კმითა ჩემითა უფლისა მიმართ ღაღად-ვყავ და შეესმა ჩემი მთით წმიდით მისით.⁷ ⁵ მე დავწევ და დავიძინე და განვიღუძე, რამეთუ უფალი მწე მეყო მე. ⁶ არა შემეშინოს მე ბევრეულისაგან ერისა, რომელთა-იგი გარემომიცვეს მე. ⁷ აღდეგ, უფალო, მაცხოვრე მე, ღმერთო ჩემო, რამეთუ შენ დასცენ ყოველნი, რომელნი

3. פִּסְלֵמֹנִי דָּוִד־בְּנֵי־אֶבְיָטָר, בְּיָמָיו כִּי־הָיָה עָלָיו מִלְחָמָה עִם־אֶבְיָטָר בְּנוֹתָא

¹ *აჲრათა, მრე ჳრეწმირეოთაწჳს მრეწირეოყოთანი სჳმნი? ჳრ მირეოროანი რეწჳეს სჳმ ჳრეწრ.* ² *მირეოროთარე რამიწარნი საყოსრ სჳმნი: რირე რმის რეწამრეცრა მირე რმითარე მრეწმ მირირე.* ³ *ჲართა ყჳნი, აჲრათა, მრე სჳმწრე რეწმ, ჳრეწრეა სჳმწრე ჳრ რსრმრეოთაყოთა თრეოირე სჳმნი.* ⁴ *წმთარ სჳმთარე აჲრთარე მრმრთა რრრრწ-რეწრე ჳრ ყჳრისმრ სჳმ მართ რმრწართ მირართ.* ⁵ *მჳ ჳრეოროყო ჳრ ჳრეორომინჳ ჳრ ჳრეწირეოწმთჳ, მრეშოთაჲ აჲრთარ მრე მრეყა მჳ.* ⁶ *წმრე ყჳმჳყრწმას მჳ ყჳრეწირეაწმრეოწრეწრე რმირე, მრმშოთარე-რეწრ ჳრეწირეშამრეწრეწრე მჳ.* ⁷ *წრეწრე, აჲრათა, მრეწმარეწრე მჳ, რმრეწმთა სჳმ, მრეშოთაჲ ყჳნი ჳრეწრეწრე ყარეოთანი, მრმშოთანი*

3. დავითის ფსალმუნი, როდესაც გაურბოდა აბესალომს*, თავის ძეს

¹ უფალო, რატომ გამრავლდნენ ჩემი მაჭირვებლები? მრავალნი აღდგნენ ჩემს წინააღმდეგ, ² მრავალნი ეუბნებიან ჩემს სულს: „არ არის მისთვის ხსნა ღმერთისაგან.“⁷ ³ ხოლო შენ, უფალო, შემწე ხარ ჩემი, დიდება ჩემი და ჩემი თავის ამმაღლებელი. ⁴ ხმით შევლადადე* უფალს, და შეესმა მას ჩემი თავისი წმიდა მთიდან.⁷ ⁵ დავწექ და დავიძინე. და გავიღვიძე, რადგან უფალი არის ჩემი შემწე. ⁶ არ შემეშინდება ხალხთა სიმრავლის, გარს რომ მერტყმინან. ⁷ აღდეგ, უფალო, მიხსენ მე, ღმერთო ჩემო, რადგან

მემტერნეს მე ამაოდ; კბილნი ცოდვილთანი შენ შეჰმუსრენ. ⁸ უფლისაჲ არს ცხორებაჲ და ერსა შენსა ზედა არს კურთხევაჲ შენი.

დიდება

4. დასასრულსა გალობათასა, ფსალმუნი

¹ ხადილსა ჩემსა ესმა ჩემი ღმერთსა სიმართლისა ჩემისასა. ჭირსა ჩემსა განმვივრცე მე, მიწყალე მე და ისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ. ² ბენო კაცთანო, ვიდრემდის გულფიცხელ ხართ? რად გიყუარს ამაოებაჲ და ეძიებთ სიცრუევსა? ³ და გულისკმა-ყავთ, რამეთუ საკურველყო უფალმან წმიდაჲ თვისი; უფალსა შეესემინ ჩემი ღაღადებასა ჩემსა

შეძღუენიჲს შუ რძეაჲ; ჩყოანი ღაჭყოითანი ყუნი ყუოშაყსიჲნი.
⁸ **ღყოიროა რმის ღლაშიყცოა ჴე რმისე ყუნილე ჴეჴე რმის ჴაყითოღყოიროა ყუნი.**

ჴიჴიყცო

4. ზნცნსიღუნს Ⴀნზღღცტცნს, ჟსნზბღნი

¹ **ღეჴოისე სუშსე რსშე სუში რშოითისე სიშეითოთისე სუშსე-სესე. ცუისე სუშსე ჴუნშოიშიღლე შუ, შოყოიროჲ შუ ჴე ისშირჲოთაღყოირო სუშსეო.** ² **ბოინა ჴელთონა, რიჴშიშჴზის ჴაყოთოღღყოილეით? მიჴე ჴეყოილის რძეაოღყოირო ჴე რშიოღყოი სონშიაყოილსე?** ³ **ბე ჴეყოილისაშე-ყოთო, მიშოთაჲ სეჴიშიყოირო-ჲა აყოირო-შენი იშოჴეო თაჴსი; აყოიროსე ყოიღყოიანი სუში რიოიჴეყესე სუშსე**

შენ დაამხე ყველა ამაოდ გადამტერებული ჩემზე, ცოდვილთა კბილები შემუსრე. ⁸ უფლისგან არის ხსნა და შენს ერზეა შენი კურთხევა.

დიდება

4. გალობათა დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ ჩემი მოხმობისას ესმა ჩემი ჩემი სიმართლის ღმერთს. გასაჭირის ჟამს შენ მიბოძე გასაქანი. შემვიწყალე და ისმინე ჩემი ლოცვა! ² ბენო კაცთანო, როდემდის იქნებით გულფიცხელნი? რად გიყვართ ამაოება და ეძიებთ სიცრუეს? ³ შეიცანით, რომ საკვირველი განადა უფალმა თავისი წმიდა. უფალი შეისმენს, როდესაც

5. დასასრულსა, მკვდრისათჳს, ფსალმუნი დავითისი

¹ სიტყუანი ჩემნი ყურად-იხუენ, უფალო, გულისკმა-ყავ ღალადებაჲ ჩემი, ² მომხედენ კმასა ლოცვისა ჩემისასა, მეუფეო ჩემო და ღმერთო ჩემო; რამეთუ შენდამი ვილოცო, უფალო. ³ განთიად შეისმინო კმისა ჩემისაჲ, განთიად წარვლგე შენდა და გერქუნო შენ. ⁴ რამეთუ შენ ღმერთი არა ეგრე ხარ, ვითარმცა გინდა უშჯულოებაჲ; არა დაიმკვდროს შენ თანა უკეთურმან, ⁵ არცა ღადგენ უშჯულონი წინაშე თუალთა შენთა; მოიძულებენ შენ ყოველნი მოქმედნი უშჯულოებისანი. ⁶ წარსწყმიდნე შენ ყოველნი, რომელნი იტყუან სიცრუევსა; კაცი მოსისხლე და მზაკუარი სდაგს უფალსა. ⁷ ხოლო მე მრავლითა მოწყალებითა შენითა შევიდე სახლსა შენსა, თაყუანის-ვსცე

5. ՃՆՏՆՏԻՁՆՏ, ԶԿԳՃԻՂՏԹՎՍ, ՓՆՏՆԶՁԻՂ ՃՇԻԴԴՆԼ

¹ *Տըլպարևի խղճի պարտե՛ր-ընպին, պարուս, զպարուսքն-պըր ուր-ուրճուցու խղճի, ² Ժամըղճի կնիսու ղաղդուսու խղճիսուսու, քղպպղս խղճա Յե ղիժիտա խղճա; միժիտա պղնճնի ղուրաղս, պարուս. ³ Լընաուրճ պղնճինս կնիսու խղճիսու, զընաուրճ ղընիդճի պղնճնի Յե զղխպղնս պղն. ⁴ Իըժիտա պղն ղիժիտա ղմի ղզմի ղըն, ղուր-ուրմիճը զընճը պպղպաղպղս; ղմի Յըճիլճնիս պղն մընը պիղ-տապնի, ⁵ Ծիը Յըճիլն պպղպաղանի ղընը պղն; քղնաղպղն պղն պղղղանի քղնիժնի պպղպաղպղսընի. ⁶ Բընի-ղպնիճնի պղն պղղղանի, միժիտանի ղըպըն ղընիպղղըն; կըն քա-նընղ Յե քնըղպընի ղմիղս պարուս. ⁷ Էաղս քղ քմըղղաղաղ քղպղղպղղաղ պղնաղ պղղղի ղընըն, մըպընիս-ղընը*

5. დასასრულს, მეძვიდრის შესახებ, დავითის ფსალმუნი

¹ ჩემი სიტყვები ყურად იღე, უფალო, ისმინე ჩემი ღალადი, ² მოხედე ჩემს ლოცვას, მეუფეო ჩემო და ღმერთო ჩემო; რადგან შენდამი ვლოცულობ, უფალო. ³ განთიადზე ისმინე ჩემი ხმა, განთიადზე წარვდგები შენს წინაშე და გერქვენები შენ. ⁴ რადგან შენ არა ხარ უსჯულოების მოსურნე ღმერთი, არ დამკვიდრდება შენთან უკეთური, ⁵ არც უსჯულონი დადგებიან შენს თვალთა წინაშე; შეიძულე შენ ყოველი მოქმედი უსჯულოებისა. ⁶ შენ მოსპობ ყველა სიცრუის მთქმელს. მოსისხლე და მზაკვარი კაცი სდაგს უფალს. ⁷ მე კი შენი მრავალი მოწყალებით შევალ შენს სახლში, თაყვანს ვცემ შენს წმიდა

6. დასასრულსა, გალობათა შინა, მერვისათვს, ფსალმუნი დავითისი

¹ უფალო, ნუ გულისწყრომითა შენითა მამხილებ მე, ნუცა რისხვითა შენითა მსწავლი მე. ² მიწყალე მე, უფალო, რამეთუ უძლურ ვარ; განმკურნე მე, უფალო, რამეთუ შემიდრწუნდეს ძუალნი ჩემნი. ³ და სული ჩემი შეძრწუნდა ფრიად; და შენ, უფალო, ვიდრემდის? ⁴ მოიქეც, უფალო, იკსენ სული ჩემი, მაცხოვრე მე წყალობისა შენისათვს, ⁵ რამეთუ არა არს, ვინ სიკუდილსა შინა მოგიკსენოს შენ, ანუ ჯოჯოხეთს შინა ვინ აღგიაროს შენ. ⁶ დავშუერი მე სულთქუმიტა ჩემითა, დავბანო მარად ღამე ცხედარი ჩემი, ცრემლიტა ჩემითა სარეცელი ჩემი დავალტო. ⁷ განრისხდა გულისწყრომითა

6. ՃՆՏՆՏԱԶՆՏ, ԴՆԽՁԸՆԴԵ ՄԻՏ, ԲԻԿԻԴՆԵԴԻՍ, ՓՆՏԽԶՁԻ ՃՇԻԴԵՆԸ

¹ Օգբოռա, հապ չգաորսրոպոմաժորս պոհորս քոժքորոպք թո, հալը մորսըբորս պոհորս թնրորորս թո. ² Թորոբորո թո, ապբորա, մորթոտապ ապոռապո հորո; չբոնժպոմոնո թո, ապբորա, մորթոտապ պոթոմոտապնժոն մորոնոն լոթնո. ³ Ծո սապոն լոթնո պոթոմոտապնժո քոնորժ; ճո պոհ, ապբորա, որժնոթժնո? ⁴ Թարոխը, ապբորա, ոգոնոն սապոն լոթնո, թոնըբորոնո թո լոբորոպոնրս պոհորսրոպոն, ⁵ Խոթոտապ բոնր բոն, որոն ոնոպժորոնրս պոնո թորոգոնոնոն պոհ, հոնապ չբոբոբոբոնրս պոնոն որոն ոնոբորոնոն պոհ. ⁶ Ծորոպոպոթոնո թո սապոնոնապժորս լոթնորս, ճորոպոնոնա թոնորժ ոնթո լըլոթնոնո լոթնո, լոնոթնորս լոթնորս ոնոնոլըլոնո լոթնո ճորոբորոն. ⁷ Լոնոնոնըժո չգաորսրոպոմաժորս

6. დასასრულს, გალობებს შორის, მერვესათვის, დავითის ფსალმუნი

¹ უფალო, გულისწყრომით ნუ მამხილებ და რისხვით ნუ მწვრთნი. ² შემიწყალე, უფალო, რადგან უძლური ვარ, განმკურნე, უფალო, რადგან შემიდრწუნდნენ ძვლები. ³ და ჩემი სული შეძრწუნდა ღიდად; და შენ, უფალო, როდემდის? ⁴ მოიქეც ჩემსკენ, უფალო, იხსენ ჩემი სული, მაცხოვრე* მე შენი წყალობისათვის, ⁵ რადგან სიკვდილში ვერავინ გაგიხსენებს შენ, და ჯოჯოხეთში ვინდა გაღიარებს? ⁶ დავიდალე ოხვრით, ყოველ ღამეს ვბან ჩემს საწოლს, ცრემლიტ ვრწყავ ჩემს სარეცელს. ⁷ ღამემრიტა გულისწყრომით

თუალი ჩემი, განვკოვდი მე ყოველთა ზედა მტერთა ჩემთა. ⁸ განმეშორებით ჩემგან ყოველნი მოქმედნი უშჯულოებისანი, რამეთუ შეესმა უფალსა კმაჲ ტირილისა ჩემისაჲ; ⁹ ისმინა უფალმან ვედრებისა ჩემისაჲ, უფალმან ლოცვაჲ ჩემი შეიწყნარა. ¹⁰ ჰრცხუნოლენ და შედრწუნდელ ყოველნი მტერნი ჩემნი, მართლუკუნ იქცელ და ჰრცხუნოლედ ფრიად და მსთუად.

დიდებაჲ

თაყრთაჲ სიქმი, ჟღეროჲჟმჳნი ში ყაყოთათჲ სიქმი პღჟითაჲ სიქმი.
⁸ **ღრმშოყსათიჟნი სიქმიჲნი ყაყოთანი შაქმჳნი აყყაყათაჟყისინი,**
თიქითაჲ ყიქსში აყყოთაჲ კშიჲ დითითაჲ სიქმისი; ⁹ **სიქმიჲ**
აყოთმჳნი ჟიქმიჲნი სიქმისი, აყოთმჳნი თაღჟიჲ სიქმი ყი-
ყოქსითი. ¹⁰ **სიღჟაყოთაჟნი ჳი ყიქსითაჟნიჳნი ყაყოთანი პღჟი-**
ნი სიქმი, შიქითაჟაჟნი იქიქნი ჳი თაღჟაყოთაჟნიჳნი თითიჳნი ჳი
შსთაჟნი.

ჳიჳიყი

ჩემი თვალები, დავუძღვრდი ჩემი მტრებისაგან. ⁸ განმშორდით, უსჯულოების ყველა მოქმედნო, რადგან ისმინა უფალმა ჩემი გოდების ხმა; ⁹ ისმინა უფალმა ჩემი ვედრება, შეიწყნარა უფალმა ჩემი ლოცვა. ¹⁰ შერცხვნენ და შედრწუნდნენ ჩემი მტრები, უკუიქცნენ და შერცხვნენ დიდად და უეცრად.

დიდება

7. ფსალმუნი დავითისი, რომლითა აქო უფალი სიტყუათა მათოცს ქუშისთა, ძისა იემენისთა

¹ უფალო ღმერთო ჩემო, შენ გესავ, მაცხოვნე მე და ყოველთა მღევართა ჩემთაგან მიქსენ მე. ² ნუსადა წარიტაცოს ვითარცა ლომმან, სული ჩემი, არავინ იყოს მქსნელ ჩემდა, არცა მაცხოვარ. ³ უფალო ღმერთო ჩემო, უკუეთუ ვყავ ესე, ანუ არს უმჯულოებაჲ კელთა ჩემთა, ⁴ ანუ თუ ძისა დავაგე, რომელთა მომაგეს მე ბოროტი, გან-სამე უკუე-ვვარდე მტერთა ჩემთაგან ცუდი; ⁵ ღვენოს სამე მტერმან სული ჩემი და ეწიოს და დათრგუნოს ქუეყანად ცხოვრებაჲ ჩემი და დიდებაჲ ჩემი მიწასა შინა დაამკვდროს. ⁶ აღდეგ, უფალო, რისხვითა შენითა ამაღლდი მოსრულებად მტერთა შენთა და განიღვძე,

7. **ՓՆԽԶՅԻՆ ԾՇԻՂԵՆ, ԽՁԶԻՂԵՇ ՇԺՁ ՈՓՇԻ ԼՆԵԿՈՇԵՇ ԶՇԵԹԻՍ ԻՕՄՆԵՇ, ԺՆՇ ՂԻԶԻՆԵՇ**

¹ *Օգբոբաս յժոյմոսս խոյժա, ցոյն զոյսոյոյ, քերլլաոյոնոյ քոյ Շո ցա-
ոյոյոսոս քՅոյոյոսոս խոյժոսոյոն քոյսոյն քոյ. ² ԿալսոՅո լոսոսոյոլլաս
ոյոսոսոյոլլ րոսժժոն, սալոս խոյժ, րոսոյոյն ոյսոս քոյսոյոս խոյժՅո,
րոսոյոլլ քերլլաոյոն. ³ Օգբոբաս յժոյմոսս խոյժա, սոյոսոյոսոս ոյոյոյ ոյսոյ,
րոնոս րոնոս սոյոյոսոսոսոյոյոս քոյոսոս խոյժոս, ⁴ Շոնոս ոսոյ քոյսո Շոյոյ-
ոյոյ, ոսոյժոյոսոս քոյժոյոյոյ քոյ ցոսոսոյոլլ, զոն-նոյժոյ սոյոսոյ-ոյոյոյոնՅոյ
քոյոյոսոս խոյժոսոյոն լոսոյՅո; ⁵ Շոյոյնոսն ոսոյժոյ քոյոյոննոն սալոս խոյժ քո
ոյոյոսն Շո Շոսոյոյոյոննոն քոսոյոյոննոն լլոսոյոյոյոս խոյժ քո ՇոՅոյոյոյ
քոյժ քոյոյոննոն ցոննո Շոննոյժոյննոն. ⁶ Շոննոյոյ, սոյոսոս, ոսոսոյոյոս
ցոյնոս, րոննոննոն քոննոսոյոյոյոննոն քոյնոս քո զոննոյոյոյ,*

7. ფსალმუნი დავითისა, რომლითაც აქო უფალი ქუშის*, იემენის* ძის სიტყვებისათვის

¹ უფალო, ღმერთო ჩემო, შენ გესავ, გადამარჩინე და მიხსენ ყველა მღვენელი-საგან! ² რომ არავინ წარმტაცოს ლომივით სული ჩემი, ისე, რომ აღარავინ იყოს ჩემი მხსნელი და გადამრჩენი. ³ უფალო, ღმერთო ჩემო, თუ ჩავიდინე რაიმე, თუ არის უსჯულოება ჩემს ხელებში, ⁴ თუ სამაგიერო მივუზღე ჩემთვის ბოროტის მქნელს, უკუმაქციონ ჩემმა მტრებმა, როგორც უვარგისი. ⁵ ღვენოს მტერმა ჩემი სული, წამოეწიოს, დასცეს მიწაზე ჩემი სიცოცხლე, და ჩემი დიდება მიწაში ჩაფლას. ⁶ აღდეგ, უფალო, შენი რისხვით წამომართე შენს მტრებზე! გაიღვიძე,

უფალო ღმერთო ჩემო, ბრძანებითა მით, რომელ ამცენ. ⁷ და კრებული ერთა გარემოგადგეს შენ და ამისთვის მალლად მოიქეც. ⁸ უფალმან განსაჯნეს ერთი; მისაჯე მე, უფალო, სიძარტლითა ჩემითა და უმანკოებითა ჩემითა ჩემდამო. ⁹ აღესრულნედ ძვნი ცოდვილთანი და წარუშარტო მართალსა, რომელი განიკითხავ გულსა და თირკუმელთა, ღმერთო მართალო. ¹⁰ შეწვენაჲ ჩემი ღმრთისა მიერ, რომელმან განარინნის წრფელნი გულითა. ¹¹ ღმერთი მართლმსაჯულ, ძლიერ და სულგრძელ, რომელმან არა მოავლინის რისხვამ მისი მარადლე. ¹² არა თუ მოიქცეთ, მახული მისი ლესულ არს, მშულდსა მისსა გარდაუცუამს და განუმზადებეს იგი; ¹³ და მის თანა განუმზადებინ ჭურნი სიკუდილისანი; ისარნი მისნი შესაწველთათვის ქმნნა. ¹⁴ აჰა, ესერა, ელმოდა სიცრუე,

ააქროაა იშჟითაა სიქმა, ყმითრეჩყათრ შრთ, მიაშჟოა რშქჟნი. ⁷ ბრ ხითყყათო ჟითოა ჯრნიშაჯრჭჟჟს ყჟნი ბრ რშრთაჟს შრითორჭ შარჩილ. ⁸ ააქრომრნი ჯრნისრჯრჩის ჟინი; შრისრჯჟ შჟ, ააქროაა, სრშრითორათრ სიქმთრე ბრ ააქრნიჩაყყათრ სიქმთრე სიქმბრმა. ⁹ ტოჟსმიაყოანიჭ მაქმინი ჟაბჟოთათრნი ბრ ჟრნიაქმრითაა შრითოროსრ, მიაშჟოა ჯრნიჩოაღერო ჯყათოსრ ბრ თრნიჩაქმრთრ, იშჟითაა შრითორაა. ¹⁰ შჟოჟოჟნი რ სიქმ იშმითოსრ შოჟი, მია შჟომრნი ჯრნირითინისი ჟინიყოანი ჯყათორე. ¹¹ იშჟითორ შრითომშრჯყაა, მითოჟი ბრ საყოჯმითოა, მიაშჟომრნი რთრ შაროთონისი მისღერო შრის შრითრბოჟ. ¹² ტირ თაჟ შარჩილთ, შრქლოა შრისოთჟსაჟ რმის, მქლობსრ შრისრ ჯრნიშრჯაქაქრშს ბრ ჯრნიაქმრეჭჟყოჟსოჟი; ¹³ ბრ შრის თრნი ჯრნიაქმრეჭჟყოჟნი ცყაქინი სრჩაქბოთოსრნი; რსრინი შრინი ყოისრყოჟოთორაჟსი რშმინი. ¹⁴ ტარ, ჟსოჟირ, ჟომბაბრ სრქმიაყოჟ,

უფალო, ღმერთო ჩემო, იმ ბრძანებით, რომელიც გვამცენ! ⁷ გარს შემოგეხვევა ხალხების კრებული, დაბრუნდი მათ გამო სიმაღლეზე! ⁸ უფალი განსჯის ერებს; განმსაჯე, უფალო, ჩემი სიძარტლით და უბიწოებით. ⁹ დაე დასრულდეს ცოდვილთა სიავე, და შენ წარუშარტავ მართალს, შენ განიკითხავ გულსა და თირკუმელებს*, ღმერთო მართალო! ¹⁰ ჩემი შეწვენა ღმერთისგან არის, რომელიც იხსნის გულწრფელთ*. ¹¹ ღმერთი მართალი მსაჯულია, ძლიერი და სულგრძელი, ყოველდღე არ ავლენს რისხვას. ¹² მაგრამ თუ არ მოიქცევით, მისი მახვილი გალესილია, მშვილდი – მოზიდული და გამზადებულია, ¹³ ამასთან ერთად გამზადებული აქვს მომაკვინებელი იარაღიც, თავისი ისრები დასაწვათათვის მოამზადა! ¹⁴ აჰა, სტკიოდა სიცრუეს,

მუცლად-ილო საღმობაჲ და შვა უშჯულოებაჲ. ¹⁵ კნარცჳ თხარა და აღმოჰკუეთა იგი და შთავარდეს იგი მთხრებლსა მას, რომელცა ქმნა. ¹⁶ მიექცეს საღმობაჲ მისი თავსა მისსა და სიცრუეე მისი თხემსა მისსა ზედა დაუკდეს. ¹⁷ აუვარო უფალსა სი-მართლითა მისითა და უგალობდე სახელსა უფლისა მაღლისასა.

8. დასასრულსა, საწნეხელთათჳს, ფსალმუნი დავითისი

¹ უფალო, უფალო ჩუენო, ვითარ საკჳრველ არს სახელი შენი ყოველსა ქუეყანასა ზედა, რამეთუ ამაღლდა დიდად შუენიერებაჲ შენი ზესკნელს ცათა. ² პირითა ყრმათა, ჩჩულთა მწოვართაჲთა დაამტკიცე ქებაჲ მტერთა შენთათჳს, რაჲთამცა დაიკსნა მტერი იგი და შურისმგებელი. ³ რამეთუ ვიხილენ მე ცანი,

შაჲლოუჭ-როა სოღმწყეო ჳე ყოლე აყეჲაყოაჲყეო. ¹⁵ ყნოილქ თღეიო ჳე რიშოაოხაჲყოლე იჲი ჳე ყოლეოიშჳის იჲი შოღმიოყოსოლე შოს, მი-შოჲოღლე იქმნე. ¹⁶ შოიქსელეს სოღმწყეო შოსო თღეოსე შოსოსე ჳე სოღმიო-ყოლე შოსო თღეშოსე შოსოსე 'იჲი ჳეაჲიშჳის. ¹⁷ ტაჲიოლეიოა აჲყოლოსე სო-შოიოიოიოლე შოსოთლე ჳე აჲყოლოსეშჳი სოღეოსოლე აჲყოლოსე შოიოიოსეოსე.

8. ԾՆՆՆՆԻՁՆՆԸ, ՆԵՐԻՄԵՄԻՇԵՄԻ, ՓՆԸՆԺՁԻՆ ԾՆԻՂԵՂՆ

¹ *Օգբոռա, աղբոռա խաղինա, դուրսի სოღქიმიოიოიო რიხი სოღეოთი ყოინი ყაოიოლოსე იჲაჲყოლოსეოსე 'იჲი ჳე, მიღეოთაჲ რეშოიოა ჳე ჳე ჳე ყაოიოი-ოიოიოლეო ყოინი 'იჲისჩიოოს ღეოლე. ² სიოთლე ყიშოთლე, სსქოთლე შოთ-ოიოიოთლეოთლე ჳოლეშღეიოლე იოიოლეო შღეოთლე ყოინოთოსი, მიოთლეშღე ჳე-იოსოსე შღეოთი იჲი ჳე ყაოიოსეშჳეოიოიო. ³ ჯიღეოთაჲ იოიოიოთჲი შჲი ღეინი,*

ჩაესახა ტანჯვა და შვა ურჯულოება. ¹⁵ გათხარა ორმო, ამოკვე-თა, და ჩავარდება თხრილში, რომელიც თვით შექმნა. ¹⁶ უკან მიუბრუნ-დება მას ტანჯვა და თავისი სიცრუე დაატყდება თავს. ¹⁷ განვადიღებ უფალს მისი სიმართლის გამო და ვუგალობებ მაღალი უფლის სახელს.

8. დასასრულს, საწნახელთათვის*, დავითის ფსალმუნი

¹ უფალო, უფალო ჩვენო, რაოდენ საკვირველია შენი სახელი მთელ ქვეყანაზე, რადგან დიდად ამაღლდა შენი მშენიერება ცათა ზემოთ! ² ყრმათა და ძუძუმწოვარ ჩვილთა პირით განამტკიცე შენი ქება, რა-თა მოისპოს შენი მტერი და შურისმამიებელი; ³ რადგან ვუმზერ ცებს, –

ქმნულნი თითთა შენთანი, მთოვარე და ვარსკულავები, რომელ შენ დააფუძნენ. ⁴ რაჲ არს კაცი, რამეთუ მოიქსენე მისი, ანუ ძე კაცისაჲ, რამეთუ მოხედავ მას? ⁵ დააკლე იგი მცირედ რაჲმე ანგელოზთა, დიდებითა და პატივითა გვრგვინოსან-ჰყავ იგი. ⁶ და დაადგინე იგი ზედა ქმნულსა კელთა შენთასა, ყოველივე დაამორჩილე ქუეშე ფერკთა მისთა. ⁷ ცხოვარი და ზროხაჲ ყოველივე, მერმეცა და პირუტყუნი ველისანი, ⁸ მფრინველნი ცისანი და თევზნი ზღვისანი, რავდენნი ვლენან ალაგებსა მას ზღუათასა. ⁹ უფალო, უფალო ჩუენო, ვითარ საკვრველ არს სახელი შენი ყოველსა ქუეყანასა ზედა.

დიდებაჲ

ქმნაყონი თითთა ყოწორნი, მთაორნი ზე არსისკაყოფიერი, მასჟოთა ყოწნი ზედაყამნი. ⁴ ჯეჲ რისი ღელე, მისჟოთაჲ მარცხენი მისი, რისაჲ მთი ღელესა, მისჟოთაჲ მარჯვენაჲ მისი? ⁵ ღელეიჲ რაჲ მცირეჲ მისი-მთი რისიყონთა, ზეჲყონთა ზე არსიყოთაჲ ყმისკანასან-ყოფიერი რაჲ. ⁶ ღე ზედაჲყონი რაჲ ზეჲ ქმნაყონსა ყოწორნი, ყოწორიერი ზედამთისიყოფიერი ყაოყოჲ ყოწორნი მისთა. ⁷ ცხოვარი ზე ზედაჲ ყაოწორიერი, მისჟოთა ზე არსისკაყონი ყოწორნი, ⁸ მფრინვიერი ცისანი და თევზნი ზღვისანი. ⁹ უფალო, უფალო საყონსა, რაოდენნი სედაყონი რისი სედაყონი ყოწნი ყაოწორნი ყაოწორნი ზეჲ.

ზეჲყონი

შენი თითებით შექმნილთ, მთვარეს და ვარსკვლავებს, – რომელნიც შენ შექქმენი, ⁴ რა არის კაცი, რომ განსოვს იგი, ან ძე კაცისა, რომ უმზერ მას? ⁵ მცირედ დაამდაბლე იგი ანგელოზებზე, დიდებისა და პატივის გვირგვინი დაადგი მას; ⁶ დაადგინე იგი შენს ხელთა ქმნილებაზე, ყოველივე დაუმორჩილე მას ფენთა ქვეშ: ⁷ ცხოვარი და ძროხა, ველური პირუტყვი, ⁸ ცის ფრინველნი და ზღვის თევზები, რაოდენნიც მიმოდინ ზღვათა წიაღში. ⁹ უფალო, უფალო ჩვენო, რაოდენ საკვირველია შენი სახელი მთელ ქვეყანაზე!

დიდება